

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРПСКО ПРОСВЕТА

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093

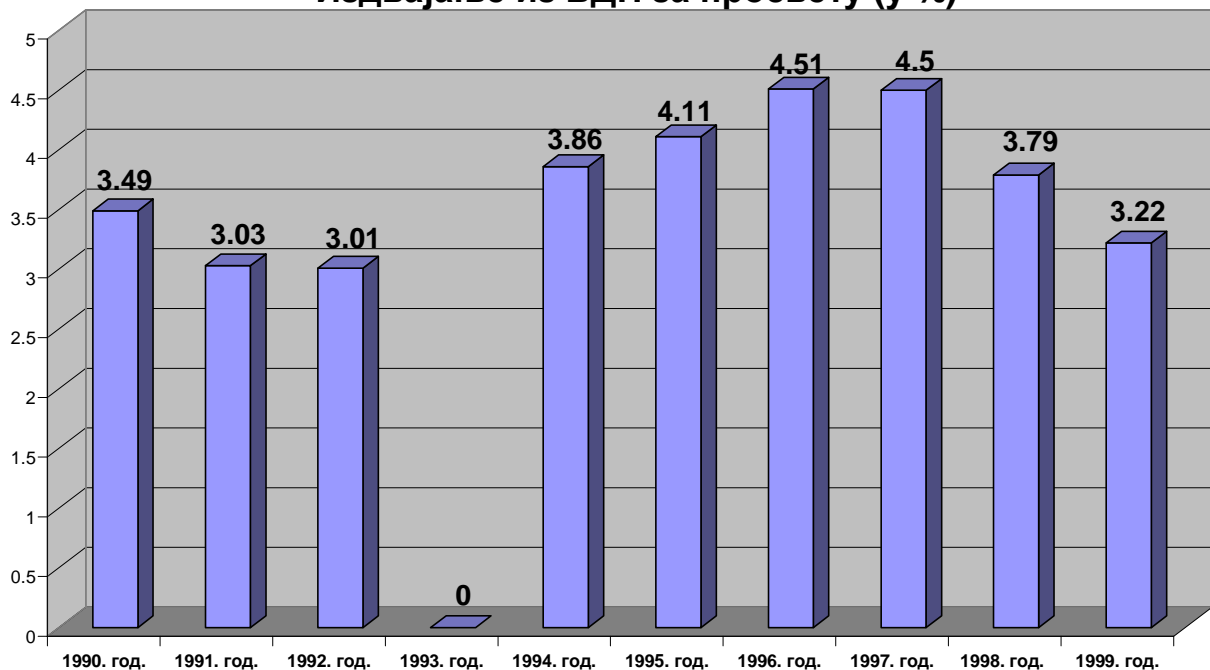
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

НЕ ДИРАЈТЕ НАШЕ КРУГОВЕ

Мирко (Маријановић) шире руке од Мирка (Цветковића)

Како су у јавности кренуле изјаве министарке финансија, министра просвете, па и првог министра да су захтеви просветних радника нереални и на штету других корисника буџета, морамо подсетити на једног од најгенијалнијих математичара свих времена и највећег физичара старог века, Архимеда, мудраца из Сиракузе, коме се приписује чувена изјава из наслова, а коју ћемо овај пут парафразирати у јединственој поруци „социјално одговорним“ министрима

Издавање из БДП за просвету (у %)

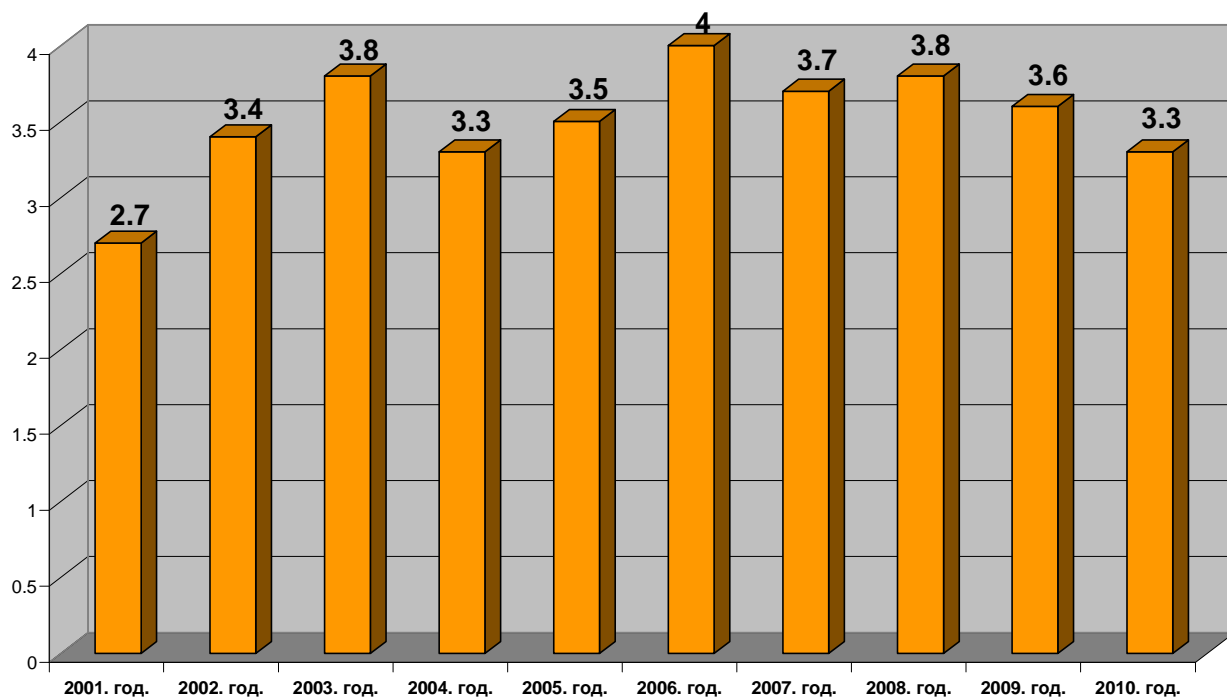

„социјално одговорне“ Владе Републике Србије: „не дирајте наше проценте“, јер да у њих нисте царали било би доста новца и за тражене повишице и за отпремнине и за јубиларне награде, па чак би добар део преостало и за побољшање услова рада. Карикирање штрајкачких захтева у смислу да су немогући, па онда и њихово триплирање како би 20 милијарди нарасло на 60, јер, побогу, ради се о одговорној власти која, ако да неку мрвицу просветарима, даће и другима, па чак и највећим потрошачима буџета – пензионерима.

Да подсетимо: између осталог, просветари су тражили и да се пензионерима отишлим из кућа знања без припадајућих отпремнина, те отпремнине и исплате. Када би били недобронамерни или злочести, могли би проблематичну тврдњу изнети

у „Политици“ од петка, **28.01.2011.** да професори траже **20** милијарди, колико коштају **4** Жежељева моста, извргнути у причу о томе колико би се мостова тек могло изградити из једне транше за пензионере, јер **37** милијарди, колико износи једна месечна транша за пензионере, било би, по таквој рачуници, довољно за готово **8** „Жежељеваца“. Или можда рећи да је нереално захтевање потпредседника Владе и „пензионерске мајке“, да пензије износе **70%** од просечне плате и/или износити друге сличне и бесмислене паралеле, јер оне нису у функцији проналажења решења, већ у функцији обмањивања јавности. Могли би сугерисати Влади да спречи корупцију толико видљиву у јавним набавкама и ту милијарду, али овај пут евра, врати у буџет чиме би покрила готово читав планирани буџетски дефицит, а било би и за просветаре, и за пензионере и за... све! Или препоручити Влади да Влада престане парама пореских обвезника „дебелој гуски мазати врат“ и „ни кривим, ни дужним“ приватним предузетницима уплаћивати и по **10.000** евра по радном месту, без икакве гаранције да ће они када списају те паре та места и очувати.

Издавање за образовање из БДП (у%)

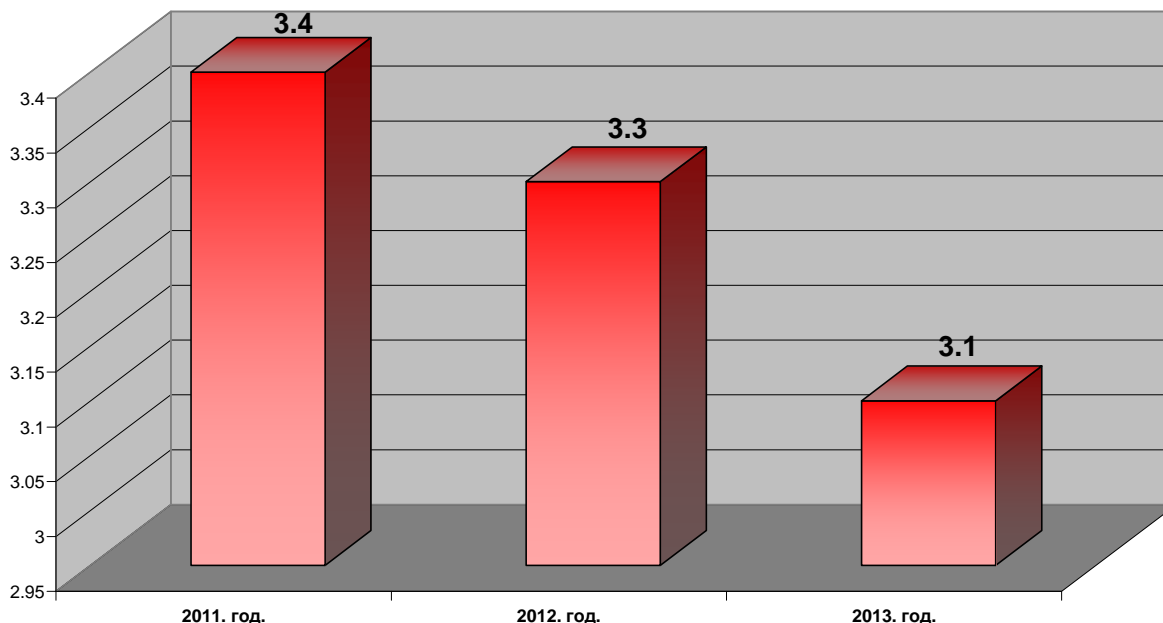

И зато се враћамо на Архимедове кругове и просветарске проценте, барем оне које су претходне Владе издвајале у ранијим периодима, а све у складу са усвојеном Стратегијом о смањењу сиромаштва и другим стратегијама, по којима су просветни радници до **2012.** требали добити чак **4,8%** „националног колача“ званог БДП (оптимистичка варијанта), а по другој, званој реалистична – **4,2%** БДП. Нажалост, Влада је наменила просветарима **3,4%** БДП у овој буџетској години, али није и обезбедила – обезбедила је, уместо **116** милијарди, свега **114**. Дакле, мање и од оног планиранога, а за наредне године за просветаре је скројена „мрка капа“ и могу очекивати у **2012.** години **3,3%** БДП, а у **2013.** свега **3,1%** БДП. Тако да прича да ће „социјално одговорна“ власт повећавати издвајање за делатност од посебног

друштвеног интереса све док она не достигне **6%** БДП (додуше **2020.** године), остаје једно дугорочно замајавање по принципу: „прича иде друмом, а дела шумом“.

Не желећи завађање са било ким од оних буџетских корисника који очекују да „државни ризничар“ и **prime minister** буду прави послодавци, а не једнима мајка, а

Издавање за образовање БДП (у %)
(Ревидирани меморандум о буџету за 2011. са пројекцијама до 2013.)

другима маћеха, просветари за себе траже право на оно што им и припада. Можда су чак били и прескромни у својим захтевима, али су свакако били стрпљиви и показали да су за прелазно решење – нису тражили одмах и по сваку цену **6%** БДП, већ само оно што су и имали у периоду између **2006.** и **2008.** године, пре замрзавања, дакле **3,9%** БДП или укупно **134** милијарде.

Можда није згорега да и овом приликом поновимо да део захтева који се односи на повећање зарада у просвети је знатно мањи од оног износа којим се манипулише у јавности и да би он, уз обезбеђивање **7,5** до **8** милијарди динара (дакле свега **5,5** до **6** милијарди више од пројектованог) могао довести до процента повећања које су удружени синдикати тражили, при чему су синдикати показали различите врсте кооперативности, а (пре)тврди преговарачи у име Владе нису нити једном изашли са конкретном цифром, нити процентом, па самим тиме и није могло бити било каквог компромиса, јер ништа није ни нуђено. Морамо подсетити да је Влада на свим нивоима прешла на тзв. линеарно финансирање, што другим речима значи да је увећавала масу средстава за инфлацију, а нарочито је то видљиво у јавним предузећима чији је оснивач Влада, покрајина, односно локалне самоуправе. Стога чуди зашто Влада просветни буџет није увећала за инфлацију (**10,3%**), већ је Министарству износ из претходне године увећала за свега **5,3%**, што онда није могло бити довољно за било какво повећање.

Ипак, надамо се да ће штрајк који је кренуо изнад свих очекивања бити она мера притиска да се приступи одговорном решавању по захтевима удружених синдиката и да ће управо решавање тог проблема бити приоритет Владе, а не оно

што се дешавало овог викенда, попут суботњег излета министра школског у Будимпешту, или премијеровог пута у понедељак у Брисел, како би европском комесару предао Упитник са одговорима Владе које нико од стручне и шире јавности није видео, уместо да се викенд утроши за преговоре када су већ три претходна месеца за исту сврху неповратно изгубљена и с обзиром да су војвођански просветари у суботу имали радни дан (наравно већина је била у штрајку), а синдикалци у својим регионалним овисима, чекали, изгледа узалудно, позив на преговоре.

Просветни радници, удружено, овим протестом бране своју будућност и делатност јер са константним смањењем БДП за образовање, јасно је да ова делатност за дуго неће „на зелену грану“, а са овако одговорном влашћу и ресорним министрима све су шансе да доживи судбину Титаника.

Београд, **29.01.2011.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

